

لابردنی گومان
له سهەر
پایه‌ی شه‌شه‌می ئیمان
(قه‌ده‌ر)

نووسینی

شیخ محمد صالح العثیمین

وه‌رگیرانی

مامۆستا محمد عبد الرحمن لطیف

تیبینی : ئەم بابەتە بە شیکە له‌کتیبی (پوخته‌یه‌ك له بیروباوه‌ری ئیسلامه‌تی)

له‌بلاو‌کر کووه‌کلێر

مائپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

✉ islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عیراقه‌ - کوردستان - که‌لار

هه‌میشه‌ له‌گه‌ڵمان بن بو به‌ره‌مه‌ی نووه‌

کتیبی ژماره‌ ﴿٩٤﴾ له‌ کتیبخانه‌ی مائپه‌ری به‌هه‌شت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُتُوبُ إِلَيْهِ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ وَسَلِّمَ تَسْلِيمًا . أَمَّا بَعْدُ :

باوه‌پوون به قه‌ده‌ر

قه‌ده‌ر: بریتی‌یه له ئە‌ندازه‌گیری خوای گه‌وره بۆ‌بونه‌وه‌ران ، به‌پێ‌ی زانستی پێ‌ش وه‌ختی بۆ‌ئە‌وه ئە‌ندازه‌گیریه ، وه‌ به‌و شی‌وه‌یه‌ی که‌ دانایی خوا‌خواستویه‌تی .

وه‌ باوه‌پوون به‌ قه‌ده‌ر چوار‌بوار‌ده‌گیریه‌وه :

یه‌که‌م : باوه‌پوون به‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره زانایه به‌هموو شتی‌ک ، به‌گشتی و به‌ووردیش ، به‌همیشه‌یی و هه‌تاهه‌تاییش ، جا‌ئە‌مه له‌وانه‌دا که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ کرداره‌کانی خواوه‌هه‌بیت‌یان به‌ کرداره‌کانی به‌نده‌کانیه‌وه هه‌بیت‌یه‌کسانن .

دو‌هه‌م : باوه‌پوون به‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره ئە‌و زانیاریانه‌ی نووسیه‌ته‌وه له‌ نی‌و کتییی پارێزراودا

(اللوح المحفوظ) ، وه‌ سه‌باره‌ت به‌م دو‌و بواره‌ خوای گه‌وره فه‌رمویه‌تی : ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحج].

واته : ئایا نه‌ت زانیوه که‌ به‌پراستی خوا‌زانا و ئاگاداره به‌هموو ئە‌و شتانه‌ی له‌ نی‌و ئاسمان و زه‌ویدایه ، به‌پراستی ئە‌مه له‌ کتییی (لوح المحفوظ)‌دایه ، به‌پراستی ئە‌مه به‌ لای خواوه‌ ئاسانه .

وه‌ له‌ (صحیح مسلم)‌دا له‌ (عبد‌الله بن عمرو بن العاص)‌ه‌وه (رضی‌الله‌عنهما) فه‌رمویه‌تی : بیستم پێ‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یفه‌رموو : ((كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ))^(۲۰).

واته : خوا چاره‌نووسی دروستکراوه‌کانی نووسیه‌وه پێ‌ش ئە‌وه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست بکات به‌ په‌نجا هه‌زار سال .

سێ‌یه‌م : باوه‌پوون به‌وه‌ی که‌ هموو پووداوه‌کان (ئە‌و شتانه‌ی که‌ ده‌بن) پووناده‌ن و نابن ئیلا به‌ ویستی خوای گه‌وره نه‌بیت ، جا چ ئە‌وه له‌و شتانه‌دا بیت که‌ په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌ کرداری خواوه‌یان په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌ کرداری دروستکراوه‌کانه‌وه یه‌کسانن ، خوای گه‌وره سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی به‌ کرداری خۆیه‌وه هه‌یه فه‌رمویه‌تی : ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ [التقص].

واته : وه‌ په‌روه‌ردگارت ئە‌وه‌ی که‌ ویستی لێ‌ی ببیت دروستی ده‌کات و ئە‌وه‌ش هه‌لده‌بژێ‌ری‌ت که‌ ویستی لێ‌یه‌تی .

^(۲۰) رواه مسلم ، كتاب القدر ، باب حجاج آدم وموسى عليهما السلام ، رقم : (٦٦٩٠) .

وه فه رموویه تی : ﴿وَفَعَلَ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (٢٧) [ابراهیم].

واته : خوا ئه وهی که ویستی لئی بییت ده یكات .

وه فه رموویه تی : ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ (٦) [آل عمران].

واته : خوا ئه وه که سه یه که شیوه تان دیاری ده کات له منالذانی دایکاندا به و شیوازه ی که ویستی لئی

بییت .

وه خوی گه وره سه بارهت به وهی که په یوه ندی به کرداری دروستکراوه کانه وه هه یه فه رموویه تی : ﴿وَلَوْ

شَاءَ اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَدْ قَاتَلْتُمُوهُمْ﴾ (٩٠) [النساء].

واته : وه ئه گه ر خوا ویستی لئی بییت ئه وای بی باوه ره کان ده سه لاتدار ده کات به سه رتانه وه و ئه نجا

له گه لاتاندا ده جه نگان .

وه فه رموویه تی : ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَرُونَ﴾ (١١٣) [الأنعام].

واته : وه ئه گه ر په روه ردگارت ویستی لئی بییت ئه وای کارانه یان نه ده کرد ، بویه تو وازیینه له خویان

و له وهش که هه لیده به ستن .

چواره م : باوه رپوون به وهی که هه موو بونه وهر و پروداوه کان (ئه و شتانه ی که ده بن) دروستکراوی خوی

گه وره به خوودی خویان و سیفه ته کانیان و جموجولیانیشه وه ، خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿اللَّهُ خَلَقَ

كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (٦٢) [الزمر].

واته : خوا به دیهینه ر و دروستکاری هه موو شتیکه ، وه به سه ر هه موو شتیکه وه وه کیله .

وه خوی پاک و بی که م و کوری فه رموویه تی : ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ (٢) [الفرقان].

واته : وه خوا هه موو شتیکی دروست کردوه و ئه ندازه شی بو داناه .

وه خوی گه وره سه بارهت به پیغه مبه ر ئیبراهیم (علیه الصلاة والسلام) که به گه له که یی وتوه : فه رموویه تی :

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (٦١) [الصفات].

واته : خوا ئیوه ی دروست کردوه و ئه وهش که ده یکه ن .

* وه **باوه رپوون به قه‌دەر** - به و شیوه یه ی که باسما ن کرد - ئه وه ره د ناکاته وه که وا به نده ویستی هه بییت

له و کردارانه یدا که هه لبرژارده ی خویین و توانای هه بییت به سه ریاندا ، چونکه شهرع و واقع هه ردووکیان

به لگه ن له سه ر سه لماندنی ئه مه بو ی :

لایه نی شهرع : ئه وای خوی گه وره سه بارهت به ویستی به نده فه رموویه تی : ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَثَابًا

﴿٣١﴾ [النبا]. واته : هه ر که سی ویستی لئی بییت گه رانه وه بو لای په روه ردگاری هه لده بژیرییت .

وه فه رموویه تی : ﴿فَاتُوا حَرْثَكُمْ أَنِّي شَتْمٌ﴾ (٢٢٣) [البقرة].

واته : بچه لای جی توه کانتان چون ده تانه وییت (ویستان له سه ری هه یه) .

سه‌بارت به توانای به‌نده‌یش خوی گه‌وره فرموویه‌تی : ﴿فَأَنقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا﴾ [التغابن].

واته : له خوا بترسن ئه‌وه‌نده‌ی له تواناتا‌ندا هه‌یه ، وه گوی بگرن و گوی رایه‌ل بن .

وه فرموویه‌تی : ﴿لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ [البقرة].

واته : خوا ئه‌رك ناخاته سهر هیچ كه‌سیك ئیلا به پئی توانای نه‌بیته ، پادا‌شتی ئه‌وه‌ی بو هه‌یه كه

کردوویه‌تی له چاکه و پادا‌شتی ئه‌وه‌شی له‌سه‌ره كه کردوویه‌تی له خراپه .

وه **لایه‌نی واقع** : ئه‌وا به‌پاستی هه‌موو مرؤقیك ده‌زانیت كه خوی ویست و توانای هه‌یه ، به هه‌ردووکیان

کردار ده‌کات ، وه به هه‌ردووکیان واز دینیت له کردار کردن ، وه به هه‌ردووکیان جیاوازی ده‌کات له نیوان

ئه‌وه‌ی كه پووده‌دات به پئی ویستی خوی وه‌کو ری کردن له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا كه رووده‌دات به بی ویستی خوی

وه‌کو له‌رزلیهاتن ، به‌لام ویست و توانای به‌نده به ویست و توانای خوی گه‌وره به‌دیدین ، له‌به‌ر فرمایشتی

خوی گه‌وره : ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ [٢٨] وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ [التکویر].

واته : بو هه‌ر كه‌سیك له ئیوه كه ویستی هه‌بیته پاست بیته‌وه ﴿٢٨﴾ وه ناتوانن ویستان هه‌بیته ئیلا

مه‌گه‌ر خوی په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهان ویستی لی بیته .

وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گه‌ردوون هه‌مووی مولکی خویه هیچ شتیك له نیو مولکی خوادا نابیت به بی زانیاری و

ویستی ئه‌و .

* وه **باوه‌رپوون به قه‌دەر** - به‌و شیوه‌یه‌ی كه باسما‌ن کرد - به‌لگه و بیانو نابه‌خشیت به به‌نده بو

وازه‌ینانی له‌و کارانه‌ی كه پیویست کراون له‌سه‌ری ، یان بو ئه‌نجامدانی تاوانه‌کان ، به پئی ئه‌مه کردنی

قه‌دەر به بیانو له لایه‌ن ئه‌و جو‌ره كه‌سانه‌وه پووچه‌له له چه‌ند روویه‌که‌وه :

یه‌که‌م : خوی گه‌وره فرموویه‌تی : ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ

شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ [الأ‌نعام].

واته : ئه‌وانه‌ی كه هاوبه‌ش بو خوا داده‌نیین ده‌لین : ئه‌گه‌ر خوا بیویستایه ئیمه و باب و باپیرانمان

هاوبه‌شمان (بو خوا) دانه‌ده‌نا ، وه هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر خوا نه‌ی ویستبایه ئیمه هیچ شتی‌کمان له خومان هه‌رام

نه‌ده‌کرد ، هه‌ر به‌و شیوه‌یه ئه‌وانه‌ی پیش ئه‌مانیش درو‌یان ده‌کرد و هه‌مان قسه‌یان ده‌وت هه‌تا سزا و

تۆله‌ی ئیمه‌یان چه‌شت ، (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر) بلی : ئایا هیچ به‌لگه و زانیاریه‌کتان لایه ده‌ری خه‌ن بومان ، ئیوه

شوینی هیچ شتی‌ک نا‌که‌ون جگه له گومان نه‌بیته ، وه ئه‌وه‌ی ئیوه ده‌لین له درو زیاتر هیچ شتی‌کی تر نی‌یه

که‌واته ئه‌گه‌ر قه‌دەر به‌لگه ببوایه‌ت بو‌یان ئه‌وا خوا سزا و تۆله‌ی پییان نه‌ده‌گه‌یاند .

دووهم : خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی : ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ [النساء].

واته : پیغه‌مبه‌رانیك كه موژده‌ده‌ر و ئاگاداركه‌ره‌وه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لكی بیانویان به ده‌سته‌وه نه‌بیئت له لای خوا له پاش ناردنی پیغه‌مبه‌ران ، وه خوا به‌ده‌سه‌لآت و دانایه .

كه‌واته ئه‌گه‌ر قه‌ده‌ر به‌لگه ببوایه‌ت بۆ پیچه‌وه‌نه‌كه‌رانی پیغه‌مبه‌ران ئه‌وا ئه‌وه بیانووه به ناردنی پیغه‌مبه‌ران لانه‌ده‌چوو ، چونكه پیچه‌وه‌نه‌كه‌رانی پیغه‌مبه‌ران ئه‌وا ئه‌وه بیانووه به ناردنی .

سه‌یهم : ئه‌وه‌ی كه (البخاري و مسلم — واللفظ للبخاري —) گێڕاویانه‌ته‌وه له (علي بن أبي طالب) هوه ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ كه‌وا پیغه‌مبه‌ر ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ فه‌رموویه‌تی : ﴿مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ ، فَقُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تَتَكَلَّمُ ؟ قَالَ : لَا ، اَعْمَلُوا فِكُلِّ مِيسِرٍ ، ثُمَّ قَرَأَ : ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْتَفَى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾ فَسُنِّيْرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ يَحِلِّ وَأَسْتَعْنَى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿٩﴾ فَسُنِّيْرُهُ لِّلْعُسْرَى ﴿١٠﴾﴾ [الليل] (٢١) .

واته : هه‌چ یه‌كێك له ئیوه‌نی‌یه ئیلا جیگای له به‌هه‌شتا و جیگای له

دۆزه‌خدا نووسراوه ، وتمان : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا : ئایا بۆ پالیینه‌ده‌ینه‌وه و پشت به‌و نووسینه‌ به‌ستین ؟ فه‌رمووی : نه‌خه‌ر ، كرده‌وه به‌كه‌ن چونكه هه‌موو كه‌سێك به‌رێخراوه ، ئه‌جا ئه‌م ئایه‌تانه‌ی خوینده‌وه : به‌لام ئه‌وه كه‌سه‌ی كه‌وا ده‌به‌خشیت و خو‌پاریزی ده‌كات له تاوان و له خوا ده‌ترسیت ﴿٥﴾ وه باوه‌ری هه‌یه به (لا إلهَ إلاَّ اللهُ / واته : هه‌چ په‌رستراویك نی‌یه شایسته‌ی په‌رستن بیئت جگه له خوا - اللهُ - نه‌بیئت) [یان باوه‌ری هه‌یه به (به‌هه‌شت و پاداشتی چا‌كه‌كاری)] ﴿٦﴾ ئه‌وا هه‌موو چا‌كه‌كاری‌یه‌کی بۆ ئاسان ده‌كه‌ین و یارمه‌تی ده‌ده‌ین بۆ ئه‌نجامدانی هه‌موو خه‌یرێك و دووركه‌وتنه‌وه له هه‌موو خه‌راپه‌یه‌ك ﴿٧﴾ به‌لام ئه‌وه كه‌سه‌ی كه‌وا په‌زیلی ده‌كات و خۆی بۆ پیویست ده‌كات له خوا (پیویستی خۆی بۆ خوا ده‌رنابریت) ﴿٨﴾ وه باوه‌ری نی‌یه به (لا إلهَ إلاَّ اللهُ / واته : هه‌چ په‌رستراویك نی‌یه شایسته‌ی په‌رستن بیئت جگه له خوا - اللهُ - نه‌بیئت) [یان باوه‌ری نی‌یه به (به‌هه‌شت و پاداشتی پۆژی دوا‌ی)] ﴿٩﴾ ئه‌وا هه‌موو خه‌راپه‌كاری‌یه‌کی بۆ ئاسان ده‌كه‌ین و یارمه‌تی ناده‌ین بۆ ئه‌نجامدانی خه‌ر و چا‌كه و دووركه‌وتنه‌وه له خه‌راپه .

(وفي لفظ لمسلم) پیغه‌مبه‌ر ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ فه‌رموویه‌تی : ﴿اَعْمَلُوا فِكُلِّ مِيسِرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ﴾ [صحیح مسلم رقم : (٢٦٤٧) .

واته : كرده‌وه به‌كه‌ن چونكه هه‌موو كه‌سێك به‌رێخراوه بۆ ئه‌وه‌ی كه بۆی دروستكراوه .

پیغه‌مبه‌ر ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ فه‌رمانی كرده‌وه به‌كه‌رانی ، و رێگری كرده‌وه له پشت به‌ستن به‌قه‌ده‌ر .

(٢١) رواه البخاري ، كتاب التفسير ، باب تفسير (فَسُنِّيْرُهُ لِلْيُسْرَى) رقم : (٤٩٤٧) ، ورواه مسلم ، كتاب القدر ، باب كيفية خلق الآدمي وكتابة أحله ، رقم :

چوارهم : به پراستی خوی گوره فهرمانی کردووه به بنده و ریگریشی لئ کردووه ، وه ئه رکی نه خستووته سهر جگه له وه نه بیته که له توانایدايه ، خوی گوره فهرموویه تی : ﴿فَانْقَرُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاَسْمَعُوا وَاَطِيعُوا﴾ [التغابن] .

واته : له خوا بترسن ئه وهندهی له تواناتا ندا ههیه ، وه گوی بگرن و گوی پایه ل بن .

وه فهرموویه تی : ﴿لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا﴾ [البقرة] .

واته : خوا ئه رك ناخاته سهر ههچ كه سیك ئیلا به پیی توانای نه بیته .

كه واته ئه گهر به بنده ناچار کراو و زۆرلی کراو ببوایهت له سهر کردووه کردن ، ئه وا ئه رك له سهر (ته کلیفلی کراو) ده بوو به وهی که له توانایدا نی یه رزگاری ببیته لئ ، وه ئه مهش پووچه له ، وه له بهر ئه وه ئه گهر سهر پیچییه کی لئ وه شایه وه به نه زانی یان به له بیر چوونه وه یان به زۆر پی کردن ئه وا تاوانی له سهر نی یه ، چونکه بیانوی ههیه .

پینجهم : به پراستی قهدهری خوا نهینی یه کی شاراو هه پیی نازانریت ئیلا دوای پروودانی ئه وه نه بیته که دانراوه ببیته ، وه ویستی به بنده بۆ ئه و کاره ی که دهیکات پیش کردنه که ی که وتوو ، بۆیه ویستی به بنده بۆ کردار بنیات نه نراوه له سهر زانیاری ئه و بهندهیه به قهدهری خوا ، که واته له م کاته دا قهدهر کردن به بیانو له لایه ن ئه و که سه وه نامینیت و پووچه ل ده بیته وه ، چونکه به لگه و بیانو نی یه بۆ که سیك له شتی کدا که نایزانیته .

شهشهم : به پراستی ئیمه ده بینین مرؤف سووره له سهر ئه وهی که گونجاوه بۆی له بواره کانی دونیایدا تاوه کو پیی دهگات و دهستی ده که ویته ، وه له وه لانا دات بۆ ئه وهی که نه گونجاوه بۆی ، ئه نجا بۆ ئه م لادانه ی قهدهر بکات به به لگه !

باشه بۆ چی خوی لاده دات له وهی که سوودی بۆی ههیه له بواره کانی ئاینه که یدا بۆ ئه وهی که زیانی پی ده گه یه نیته ئه نجا قهدهر ده کاته به لگه ؟ ئایا باری ههردوو بواره که یه کیك نین* ؟

– ئه وه نمونه یه که بۆ تو که ئه مهت بۆ پروون ده کاته وه :

ئه گهر له بهر دهستی مرؤفدا دوو ریگا هه بیته :

یه کیکیان : دهیگه یه نیته ولاتیك که هه مووی پشیوی و هه ر که س بۆ خویه : کوشتن و تالان کردن و

ئابرو بردنی ناموس و ترس و برسیته تی دا یه .

* مه بهستی ئه وهیه بۆ هه لبراردنی لایه نی چاکه و دوور که وتنه وه له خراپه له بواری دونیادا ده لیت به ویست و بریار و توانای خۆم کردوومه و خۆم سه ریشک بوومه تییدا ، به لام له بواری ئاین و دینداری دا بۆ ئه نجامدانی خراپه و دوور که وتنه وه له چاکه نالیت به ویست و بریار و توانای خۆم کردوومه به لکو ده لیت به پیی قهدهر بووه و خوا له چاره می نووسیوه که من خراپه کار بم و چاکه کار نه بم !!!
به پراستی ئه مه بانیکه و دوو هه وا ! چونکه له بواری ئاین و دینه که یشدا هه ر به ویست و بریار و توانای خوی خراپه ی کردووه و چاکه ی نه کردووه ، که س نی یه بتوانیت نکۆلی له ئه مه بکات مه گهر که سیکی زۆر بیعه قل و گیل و گه مژه نه بیته . - وه رگێر -

دووه میان : دهیگه یه نیته ولاتیک که هه مووی یاسا و ئاسایش تییدا به رقه راره و ژیانی خو شه و ریژ گرتنی تییدایه بو گیان و ناموس و مال و سامانه کان ، ئایا کام ریگایه یان دهگریته بهر ؟

به دلنیا یی ریگای دووه میان دهگریته بهر که دهیگه یه نیته ولاتی یاسا و ئاسایش ، وه هه رگیز مومکین نی یه بو هیچ که سیکی ژیر که وا ریگای ولاتی پشیوی و هه ر که س بو خو ی و ترس بگریته بهر و قهدهر بکات به به لگه و بیانو !

ئایا له بهر چی له بواری دواړوژدا ریگای ناگری دۆزه خ دهگریته بهر جگه له به هه شت و قهدهر دهکات به به لگه ؟

– نمونه یه کی تر : ده بینین نه خو ش فه رمانی پی ده کریت به ده رمان خو اردنه وه ، ئه ویش ده یخواته وه له کاتی کدا که دلای نایبات و ئاره زووی ناکات ، وه ئه و خو اردنه ی لی قه ده غه ده کریت که زیانی پی ده گه یه نیته ، ئه ویش وازی لی دینیت له کاتی کدا که دلای ده بیات و ئاره زووی دهکات ، هه موو ئه مانه ئه نجام ده دات به مه به سستی داخوازی شیفا و چاک بوونه وه و سه لامه تی ، وه مومکین نی یه که وا خو ی بگریته وه له خو اردنه وه ی ده رمان ، یان ئه و خو اردنه بخوات که زیانی پی ده گه یه نیته و قهدهر بکات به به لگه و بیانو !

ئایا له بهر چی مروّف واز دینیت له وه ی که خوا و پیغه مبه ره که ی فه رمانیان پی کردووه یان ئه وه ئه نجام ده دات که خوا و پیغه مبه ره که ی قه ده غه یان کردووه ئه نجا قهدهر دهکات به به لگه ؟

هه وته م : به راستی ئه و که سه ی که قهدهر دهکات به بیانو بو وازه یانی له وه ی که وازی لی هیئاوه له پیویستکراوه کان (الواجبات) ، یان ئه وه ی که ئه نجامی ده دات له تاوانه کان ، ئه گه ر که سیك ده ست درییژی بکاته سه ری و ماله که ی ببات یان ئابروی ببات و ناوبانگی بروشینیت ، ئه نجا قهدهر بکاته به لگه و بلیت : سه رزه نشتم مه که ! چونکه ده ست درییژی کردنه که م به قهدهری خوا رووی داوه ! ئه وا بیانوه که ی لی قبول ناکریت .

باشه چون بیانو هیئاوه به قهدهر له جگه له خو ی قبول ناکات بو ده ست درییژی کردنی بو سه ری ، وه خو ی بو خو ی قهدهر دهکاته بیانو له ده ست درییژی کردنی بو سه رمافی خوای گه وره !؟

وه ده گپرنه وه له پیشه وای باوه پرداران وه (عمر بن الخطاب رضی الله عنه) که وا دزیکیان هیئاوه بو لای که شایسته ی ده ست برینه وه بووه ، بو یه فه رمانی کرد به برینه وه ی ده سستی ، ئه ویش وتی : په له مه که ئه ی پیشه وای باوه پرداران چونکه به راستی من به قهدهری خوا دزیم کردووه ! عومه ریش فه رمووی : به راستی ئیمه ییش به قهدهری خوا ده ستت ده برین .

وه باوهربوون به قهدهر چه ندین به ره می گه وری هیه ، له وانه :

یه کهم : پشت بهستن به خوی گه وری له کاتی ئه نجامدانی هۆکاره کاندای ، به شیوه یه که پشت نه به ستریت به خودی هۆکاره که خۆیه وه ، چونکه هه موو شتی که به قهدهری خوی گه وری ده بییت .

دووهم : که وا مرؤف سه رسام نه بییت به خۆیه وه له کاتی به دیهاتی مه به سته که یدا ، چونکه به دیهاتی مه به سته که ی نعیمه تیکه له لایه ن خوی گه وری به وه ی که ریکه خستوو و دایناوه له هۆکاره کانی چاکه و سه رکه وتن ، به لام سه رسام بوونی به خۆیه وه شوکر و سوپاسی ئه م نعیمه ته ی له بیر ده باته وه .

سه یه م : ئارامی و ئیسراحه تی ده روونی به وه ی که دیت به سه رییدا له قهدهره کانی خوی گه وری ، جا بیزار و شپرز نابیت به له ده ست چوونی خوشویستراویک یان به پرودانی نه خواستراویک ، چونکه ئه مه به قهدهری خوا ده بییت که مولکی ئاسمانه کان و زهوی هی ئه وه ، وه ئه وه ده بییت ببییت و هیچ ریگاچاره یه که نی یه بو رونه دانی ، وه سه باره ت به مه خوی گه وری فه رموویه تی : ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ (٢٢) لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ [الحديد] .

واته : هیچ به لایه که روونادات له زهویدا و له خودی خۆیشتاندا ئیلا له کتیبی (اللوح المحفوظ) دا نووسراوه ته وه پیش ئه وه ی دروستی بکهین ، به راستی ئه مه به لای خواوه ئاسانه ﴿٢٢﴾ بو ئه وه ی خه م نه خۆن بو ئه وه ی که له ده ستان ده چیت و دل خوشیش نه بن به وه ی که پیتان دراوه ، وه خوا هه موو خۆبه گه وریه زان و شانازیکه ریکی خوش ناویت .

وه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ﴿عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ﴾ (٢٢) .

واته : سه رسورمان بو باری باوه ردار به راستی هه موو باریکی خیره ، وه ئه مه ش بو که س نی یه ته نها بو باوه ردار نه بییت ، ئه گه ر خۆشی یه کی تووش ببییت سوپاسی خوا ده کات ئه مه ش خیره بو ی ، وه ئه گه ر زیانیکی تووش ببییت ئارام ده گریت ئه مه ش خیره بو ی .

(٢٢) رواه مسلم ، کتاب الزهد والرقائق ، باب المؤمن أمره كله خير ، رقم : (٧٤٢٥) .

* وه له بواری قهدهردا دوو تاقم گومرا بوون :

یه که مینیان : (الجبرية) : ئه وانهی که وتویانه بهنده ناچار و زورلیکراوه بو ئه نجامدانی کرده وه کانی ، وه هیچ ویست و توانای خوئی تیدا نی یه .

دوو مینیان : (القدرية) : ئه وانهی که وتویانه بهنده به ویست و توانای خوئی سهر به خوئی له ئه نجامدانی کرده وه کانی ، وه هیچ کاریگری ویست و توانای خوئی گه وره ی له سهر نی یه تیدا .
وه لاندانه وهی تاقم یه کهم (الجبرية) به شهرع و واقع ده بیئت :

لایه نی شهرع : ئه واه به راستی خوئی گه وره ئه وه ی سه لماندوو ه که واه بهنده ویستی هه یه ، وه کرده وه شی داواته پالی یه وه ، خوئی گه وره فه رموویه تی : ﴿ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ﴾ [آل عمران] .

واته : هه ندیک له ئیوه دونیای ده ویئت و هه ندیکی دیکه یشتان دواروژی ده ویئت .

وه فه رموویه تی : ﴿ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ﴾ [الکهنف] .

واته : ئه ی پیغه مبه ر بللی به خه لکی : ئه مه ی که پیستانی راده گه یه نم راسته و لای په روه ردگار تانه وه هیناومه ، جا هه ر که سیئکه ده یه ویئت باوه ر بینیت باوه ر بینیت وه هه ر که سیئکیش ده یه ویئت باوه ر نه هینیت باوه ر نه هینیت ، به راستی ئیمه ئاگریکمان ئاماده کردوو ه بو سته مکاران که واه چوارده وری داون به په رزینه کانی و ناتوانن لیی دهر باز بین .

وه فه رموویه تی : ﴿ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴾ [فصلت] .

واته : هه ر که سیئکه کرده وه ی چاکه ئه نجامدات ئه وه بو خوئی کردوو یه تی ، وه هه ر که سیئکه خراپه بکات ئه وه له سهری ده که ویئت ، وه په روه ردگار ت هه رگیز سته مکار نی یه له بهنده کان .

وه لایه نی واقع : ئه واه به راستی هه موو مروفتیک ده زانیت جیاوازی هه یه له نیوان کرداره هه لبرژیردراوه کانی که به ویستی خوئی ئه نجامیان ده دات : وه کو خواردن و خواردنه وه و کپین و فروشتن ، له گه ل ئه و کردارانه یدا که ده که ونه سهری به بی ویستی خوئی : وه کو له زرلی هاتن له کاتی تالی هاتن و که وتنه خواره وه له سهر بانه وه ، ئه و له یه که میاندا (فاعل مختار یارادته من غیر جبر) ئه نجامده ر و سهرپشکه به ویستی خوئی به بی زور لی کردن ، وه له دووه میاندا (غیر مختار ولا مرید لما وقع علیه) سهرپشک نی یه و ئه وه ی ناویئت که واه که وتوو ته سهری .

وه وه لمدانه وهی تا قمی دو وهه (القدریة) به شهرع و عه قل ده بیئت :

لایه نی شهرع : ئەوا به پراستی خوی گه وه به دهینه ر و دروستکاری هه موو شتیکه ، وه هه موو شتیك به ویستی ئەو ده بیئت ، وه خوی گه وه له کتیبه کهیدا (قورئان) روونی کردووه ته وه که وا کرداری به نده کان به ویستی ئەو پووده دهن ، خوی گه وه فه رموویه تی : ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا مِنَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اٰخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ [البقرة].

واته : وه ئەگه ر خوا ویستی لی ببوایه ت ئەوا ئەوانه ی دوی ئەوان کوشتاریان نه ده کرد دوی ئەوه ی که وا به لگه ی پوونیان بو هات به لام ئەوان جیاوازی که وته نیوانیانه وه بویه هه ندیکیان باوه ری هینا و هه ندیکی تریان باوه ری نه هینا ، وه ئەگه ر خوا ویستی لی ببوایه ت کوشتاریان نه ده کرد به لام خوا ئەوه ده کات که ده یه ویئت .

وه فه رموویه تی : ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآئِنَّا كُلَّ نَفْسٍ هَدَيْنَاهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ [السجدة].

واته : وه ئەگه ر بمانه ویئت پیره وه ی پووناکیمان (باوه رهینان) ده دا به هه موو که سیک ، به لام من به لینی جیگیر و یه کلاییم داوه به وه ی که وا دۆزه خ پر بکه مه وه به جنۆکه و مروّف هه موویان .
وه لایه نی عه قل : ئەوا به پراستی گه ردوون هه مووی خوی گه وه خاوه نیه تی ، وه مروّفیش به شیکه له م گه ردوونه ، وه مومکینیش نی یه بو خاوه ندار ره فتار بکات له نیو مولکی خاوه نه کهیدا ئیلا به مؤله ت (ئیزن) و ویستی خاوه نه که ی نه بیئت .

=====

هه لیه ره به هه شه

www.ba8.org

له دوعای خیر بی به شمان مه کهن